

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 10.05.1995
COM(95)167 τελικό

95/0106 (CNS)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΚ) ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

όσον αφορά τους κοινούς κανόνες που εφαρμόζονται στις μεταφορές εμπορευμάτων ή προσώπων μέσω εσωτερικών πλωτών οδών μεταξύ των κρατών μελών, ενόψει της καθιέρωσης στις μεταφορές αυτές της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

I. ΓΕΝΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ

1. Οι μεταφορές εμπορευμάτων ή προσώπων μέσω εσωτερικών πλωτών οδών μεταξύ των κρατών μελών και υπό διαμετακόμιση καθεστώς μέσω των οδών αυτών διέπονται μόνο εν μέρει από τις κοινοτικές διατάξεις πρόσβασης στην αγορά. Στην ουσία μόνο η πρόσβαση στις μεταφορές μέσω του Ρήνου διέπεται από τους όρους αποδοχής που έχουν θεσπιστεί σε κοινοτικό επίπεδο. Έχουν καθιερωθεί βάσει του πρόσθετου πρωτοκόλλου αριθμός 2 της Σύμβασης του Μάννχαϊμ και έχουν ενσωματωθεί στο Κοινοτικό Δίκαιο βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2919/85 του Συμβουλίου, της 17.10.1985, για τον καθορισμό των όρων ένταξης στο καθεστώς που ισχύει βάσει της αναθεωρημένης σύμβασης για την ναυσιπλοΐα στο Ρήνο για τα σκάφη που ανήκουν στη ναυσιπλοΐα του Ρήνου¹. Όπως προκύπτει, κατά συνέπεια, αντίθετα με ό,τι ισχύει στον τομέα των εθνικών μεταφορών² ο οποίος διέπεται εξ ολοκλήρου από τους κανόνες πρόσβασης που καθορίζονται από το Συμβούλιο, η πρόσβαση σε ένα μέρος των διεθνών μεταφορικών διασυνδέσεων δεν διέπεται από τις κοινοτικές διατάξεις.

Προκειμένου να συμπληρωθεί το κενό αυτό, θα πρέπει καταρχήν να εξασφαλισθεί ότι όσον αφορά την πρόσβαση στην αγορά της εσωτερικής ναυσιπλοΐας, στο σύνολό της (για τις εθνικές μεταφορές και τις διεθνείς ενδοκοινοτικές μεταφορές) θα εφαρμόζονται οι κοινοτικοί κανόνες.

2. Η έγκριση όμως σε κοινοτική κλίμακα των κανόνων πρόσβασης στην αγορά των ποτάμιων μεταφορών μεταξύ των κρατών μελών ανταποκρίνεται πρώτα απ' όλα στις απαιτήσεις που απορρέουν από την απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 22ας Μαΐου 1985 στην υπόθεση αριθ. 13/83³ (προσφυγή επί παραλείψει του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά του Συμβουλίου). Στην απόφασή του αυτή, το Δικαστήριο υπενθύμιζε ιδίως την υποχρέωση που είχε επιβληθεί στο Συμβούλιο από το άρθρο 75 παραγρ. 1α να προχωρήσει με νομοθετική του πράξη στη θέσπιση της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στον τομέα των μεταφορών μεταξύ των κρατών μελών. Όπως διευκρίνιζε το Δικαστήριο, ο επιτακτικός όρος της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών περιλάμβανε και την εξάλειψη κάθε μορφής διακρίσεων σε βάρος των φορέων παροχής των υπηρεσιών, για λόγους ιθαγενείας ή εξαιτίας του γεγονότος ότι ο φορέας είχε την έδρα του σε κάποιο άλλο κράτος μέλος, διαφορετικό από το κράτος εκείνο στο οποίο επρόκειτο να παράσχει τη σχετική υπηρεσία.

Καθώς οι μεταφορές μέσω των εσωτερικών πλωτών οδών μεταξύ των κρατών μελών ήταν ήδη ελεύθερες πριν από την Συνθήκη της ΕΟΚ και πριν αυτή αρχίσει να ισχύει, το καθεστώς της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών εφαρμόστηκε στην ουσία πάντοτε από τα κράτη μέλη για αυτές τις μεταφορικές σχέσεις. Για το λόγο αυτό, δεν θεωρήθηκε απαραίτητη η θέσπιση σε κοινοτικό επίπεδο κανόνων αναφορικά με την πρόσβαση στις μεταφορές αυτές, πόλυ περισσότερο μάλιστα μιας και οι διατάξεις του άρθρου 76 της Συνθήκης προσδίδουν αμετάκλητο χαρακτήρα σ' αυτό το πραγματικό καθεστώς της ελεύθερης πρόσβασης το οποίο εντάσσεται εξάλλου στην προοπτική των ευρύτερων αντικειμενικών στόχων της Συνθήκης.

¹ ΕΕ αριθ. L 280 της 22.10.1985

² Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3921/91 του Συμβουλίου της 16.12.1991 για τον καθορισμό των όρων αποδοχής των μεταφορέων των μη εγκατεστημένων σε κράτος μέλος στις εθνικές πλωτές του μεταφορές επιβατών ή εμπορευμάτων (ΕΕ αριθ. L 373 της 31.12.1991, σελ.1)

³ Συλλογή αποφάσεων του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 1985, σελ. 1556.

Ωστόσο, η υιοθέτηση από το Συμβούλιο κανόνων πρόσβασης στην αγορά των ποτάμιων μεταφορών μεταξύ των κρατών μελών και υπό διαμετακόμιση μέσω των οδών αυτών καθίσταται αναγκαία, λόγω της προσχώρησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση μίας χώρας, οι εσωτερικές πλωτές οδοί της οποίας συνδέονται με τις αντίστοιχες οδούς των άλλων κρατών μελών. Πρόκειται εν προκειμένω για την Αυστρία. Πράγματι, δύο κράτη μέλη έχουν συνάψει με τη χώρα αυτή στα θέματα της εσωτερικής ναυσιπλοΐας διμερείς συμφωνίες που δεν συμβιβάζονται με τη βασική αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στον τομέα αυτό.

Μίας και στις διμερείς αυτές συμφωνίες η αποδοχή των μεταφορέων των κρατών μελών που δεν είναι αντισυμβαλλόμενα μέρη στις συμφωνίες αυτές υπάγεται στην προγενέστερη έγκριση των αυστριακών αρχών και των δύο εν λόγω κρατών, από την εποχή της προσχώρησης της Αυστρίας στην Κοινότητα ισχύουν, εξαιτίας των συμφωνιών αυτών, αποκλίνοντα καθεστώτα μεταξύ των κρατών μελών σε ό,τι αφορά τις διεθνείς μεταφορές και, τις διαμετακομιστικές μεταφορές σε σχέση με τη μεταφορά εμπορευμάτων και προσώπων μέσω των εσωτερικών πλωτών οδών.

Εκείνο που προέχει κατά συνέπεια, σύμφωνα με τους όρους της απόφασης του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 22ας Μαΐου 1985, είναι να θεσπιστούν από το Συμβούλιο, βάσει του άρθρου 75 παράγραφος 1α της Συνθήκης, οι κοινοτικοί κανόνες πρόσβασης στις μεταφορές μεταξύ των κρατών μελών, που θα επιτρέψουν να κατοχυρωθεί η νόμιμη εφαρμογή των βασικών αρχών της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στο σύνολο των διεθνών ενδοκοινοτικών μεταφορικών διασυνδέσεων. Η υλοποίηση αυτού του αντικειμενικού στόχου θα επιτρέψει εξάλλου να αποφευχθεί η στρέβλωση του ανταγωνισμού και, οι διαταραχές στην οργάνωση της αγοράς των εν λόγω μεταφορών.

3. Τα μέτρα που η Κοινότητα προτίθεται να αναλάβει στο πλαίσιο της παρούσας πρότασης μπορεί να αναπτυχθούν, στο πλαίσιο της αρχής της επικουρικότητας, με την απάντηση των ακόλουθων τεσσάρων βασικών ερωτημάτων:

α) Ποιοί είναι οι αντικειμενικοί στόχοι των μέτρων που πρόκειται να θεσπιστούν σε συνάρτηση με τις υποχρεώσεις που επιβαρύνουν την Κοινότητα;

Απαρχή της δράσης είναι η επιθυμία να εξακολουθήσει να εφαρμόζεται, έπειτα από την προσχώρηση της Αυστρίας, μίας χώρας οι εσωτερικές πλωτοί οδοί της οποίας συνδέονται με τις αντίστοιχες οδούς των άλλων κρατών μελών, σε όλη την Κοινότητα η ελεύθερη παροχή των υπηρεσιών στον τομέα των ποτάμιων μεταφορών που πραγματοποιούνται μεταξύ των κρατών μελών και υπό διαμετακόμιση μέσω των οδών αυτών. Στην απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 22ας Μαΐου 1985 που είχε εκδοθεί στην υπόθεση 13/83, επιβαλλόταν στο Συμβούλιο η υποχρέωση να προχωρήσει με νομοθετική πράξη, σύμφωνα με όσα θεσπίζονται στο άρθρο 75 παράγρ. 1α), στην καθιέρωση της αρχής της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών στον τομέα των μεταφορών για τις μεταφορικές διασυνδέσεις μεταξύ των κρατών μελών.

β) Εμπíπτουν τα προτεινόμενα μέτρα στα θέματα αποκλειστικής αρμοδιότητας της Κοινότητας ή αποτελούν θέμα κοινής αρμοδιότητας επιμερισμένης με τα κράτη μέλη;

Η πρόταση της Κοινότητας θεμελιώνεται στο άρθρο 75 παράγρ. 1α της Συνθήκης και αποτελεί κατά συνέπεια θέμα αποκλειστικής αρμοδιότητας της Κοινότητας.

γ) Ποιά είναι η κοινοτική διάσταση του προβλήματος;

Τα μέτρα που πρόκειται να ληφθούν αφορούν όλα τα κράτη μέλη και στόχος τους είναι να προσλάβουν συγκεκριμένη νομική μορφή οι βασικοί κανόνες της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών στις ποτάμιες μεταφορές μεταξύ των κρατών μελών και υπό διαμετακόμιση μέσω των οδών αυτών.

δ) Ποιές δυνατότητες δράσης έχει στην διάθεσή της η Κοινότητα:

Το προτεινόμενο μέτρο μπορεί να τεθεί σ' εφαρμογή μόνο με την έκδοση του σχετικού κανονισμού του Συμβουλίου, όπως έχει συμβεί και με την καθιέρωση της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών στον τομέα των εθνικών μεταφορών μέσω εσωτερικών πλωτών οδών ("ενδομεταφορές"- κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3921/91 του Συμβουλίου).

II. ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΗ ΘΕΩΡΗΣΗ

4. Όπως προβλέπει η Επιτροπή, οι κοινοτικοί μεταφορείς θα εξακολουθήσουν να υπάγονται στο ενεργητικό καθεστώς της ελεύθερης πρόσβασης στις μεταφορές εμπορευμάτων ή προσώπων που εκτελούνται μέσω των εσωτερικών πλωτών οδών μεταξύ των κρατών μελών και υπό διαμετακόμιση μέσω των οδών αυτών. Πράγματι, δεν κρίνεται σκόπιμο να τροποποιηθεί γι' αυτές τις μεταφορικές διασυνδέσεις το σημερινό καθεστώς που ισχύει στην πράξη, το οποίο εναρμονίζεται ήδη με τους ακολουθητέους αντικειμενικούς στόχους για την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

όσον αφορά τους κοινούς εφαρμοστέους κανόνες στις μεταφορές
εμπορευμάτων ή προσώπων μέσω των εσωτερικών πλωτών οδών
μεταξύ των κρατών μελών, προκειμένου να καθιερωθεί στις μεταφορές
αυτές η αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 75,

την πρόταση της Επιτροπής¹,

σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο²

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής³,

Εκτιμώντας:

ότι η καθιέρωση της κοινής πολιτικής μεταφορών συνεπάγεται, μεταξύ άλλων, τη θέσπιση κοινών κανόνων που θα ισχύουν για την πρόσβαση στην αγορά διεθνών μεταφορών εμπορευμάτων και προσώπων μέσω των εσωτερικών πλωτών οδών στο έδαφος της Κοινότητας ότι οι κανόνες αυτοί θα πρέπει να θεσπιστούν κατά τρόπο ώστε να συμβάλουν στην υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς μεταφορών,

ότι αυτό το ενιαίο καθεστώς πρόσβασης στην αγορά περιλαμβάνει επίσης την καθιέρωση της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, με την εξάλειψη κάθε περιορισμού έναντι των φορέων παροχής υπηρεσιών, λόγω της ιθαγενείας τους ή εξαιτίας του ότι έχουν την έδρα τους σε ένα άλλο κράτος μέλος, διαφορετικό από το κράτος το οποίο πρόκειται να γίνει η παροχή των υπηρεσιών,

1

2

3

ότι έπειτα από την προσχώρηση των νέων κρατών μελών ισχύουν διαφορετικά καθεστώτα μεταξύ των κρατών μελών για τις διεθνείς μεταφορές και για τις διαμετακομιστικές μεταφορές μέσω εσωτερικών πλωτών οδών, λόγω των διμερών συμφωνιών που έχουν συναφθεί μεταξύ ορισμένων κρατών μελών και ενός νέου κράτους που προσχώρησε ότι θα πρέπει συνεπώς να θεσπιστούν κοινοί κανόνες για να εξασφαλισθεί η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς μεταφορών και ιδίως

για να αποφευχθούν οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και να μην διαταραχθεί η οργάνωση της εν λόγω αγοράς,

ότι τα μέτρα αυτά εμπίπτουν στο πεδίο της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Κοινότητας και ότι ο επιδιωκόμενος στόχος δεν μπορεί να επιτευχθεί παρά με την καθιέρωση ομοιόμορφων και υποχρεωτικών κανόνων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις μεταφορές εμπορευμάτων ή προσώπων μέσω εσωτερικών πλωτών οδών για τα δρομολόγια που εκτελούνται μεταξύ των κρατών μελών και υπό διαμετακόμιση μέσω των οδών αυτών.

Άρθρο 2

Κάθε μεταφορέας εμπορευμάτων ή προσώπων μέσω πλωτών οδών γίνεται αποδεκτός να εκτελεί μεταφορικές εργασίες, όπως αυτές που καθορίζονται στο άρθρο 1, χωρίς να ισχύουν διακρίσεις εξαιτίας της ιθαγενείας του ή του τύπου έδρας της επιχείρησής του, υπό τον όρο ότι :

- θα έχει την έδρα του σε ένα κράτος μέλος, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις της νομοθεσίας του κράτους αυτού,
- θα είναι εξουσιοδοτημένος να εκτελεί διεθνείς μεταφορές εμπορευμάτων ή προσώπων μέσω εσωτερικών πλωτών οδών και, ότι θα
- χρησιμοποιεί για τις μεταφορικές αυτές εργασίες πλοία που είναι νηολογημένα σε κάποιο κράτος μέλος ή, σε περίπτωση που δεν έχουν νηολογηθεί, καλύπτονται από πιστοποιητικό ότι ανήκουν στο στόλο ενός κράτους μέλους.

Άρθρο 3

Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού δεν θίγουν τα υφιστάμενα δικαιώματα για μεταφορείς τρίτων χωρών που απορρέουν από την αναθιωρημένη σύμβαση ναυσιπλοΐας στο Ρήνο (σύμβαση του Μάινχάϊμ), τη σύμβαση ναυσιπλοΐας στο Δούναβη (Σύμβαση του Βελιγραδίου) ούτε και θίγει τα δικαιώματα που απορρέουν από τις διεθνείς υποχρεώσεις της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως τα δικαιώματα που πηγάζουν από τις συμφωνίες σύνδεσης ή συνομολόγησης δεσμών συνεργασίας και εταιρικών σχέσεων που έχουν συναφθεί με συνδεδεμένες χώρες ή με τρίτες χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης.

Άρθρο 4

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα έπειτα από την ημερομηνία της δημοσίευσής του στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

7

ISSN 0254-1483

COM(95) 167 τελικό

ΕΓΓΡΑΦΑ

GR

07 10

Αριθ. καταλόγου : CB-CO-95-188-GR-C

ISBN 92-77-88389-8

Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

L-2985 Λουξεμβούργο